

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812201487
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812201487.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne: U.Z. H.Á., bytom R. XX, zastúpená N.. R. K., advokátkou so sídlom v M., Č. S. XX, proti žalovanému: B. Y.a, bytom M. H. XX, zastúpený N.. I. Ď., advokátkou so sídlom D. M., T. X. I. XX, v konaní o vydanie vecí, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/29/2012-59 zo dňa 23.11.2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania účastníkov.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 € a tieto zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne N.. R. K. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením konanie o vydanie vecí zastavil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uložil Daňovému úradu Košice vrátiť žalobkyňu zaplatený súdny poplatok v sume 92,87 €, do troch dní od doručenia právoplatného uznesenia na účet jej právnej zástupkyne.

O zastavení konania rozhodol v zmysle ust. § 96 ods.1 O.s.p. na základe späťvzatia žaloby žalobkyňou z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody účastníkov konania a na základe súhlasu žalovaného s týmto späťvzatím.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 146 ods.2 O.s.p. Konštatoval, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie sa žalovaného, ktorý po podaní žaloby vydal žalobkyňu hnutelné veci, ktoré boli predmetom konania, v dôsledku čoho došlo k mimosúdnej dohode. Takto žalobkyňa by mala nárok na náhradu trov konania, ktoré si neuplatnila, preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal (vo výroku uznesenia však súd uviedol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo zodpovedá ustanoveniu § 146 ods.1 písm.c/ O.s.p. - poznámka odvolacieho súdu).

Proti tomuto uzneseniu, čo do výroku o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol uznesenie v napadnutom výroku zmeniť a zaviazat' žalobkyňu na náhradu trov konania žalovanému v sume 79,58 €. V dôvodoch odvolania uviedol, že žalobkyňa podala predčasnú žalobu bez toho, aby žalovaného mimosúdne vyzvala na plnenie. Následne bola vydaná časť vecí, teda medzi účastníkmi nedošlo k mimosúdnej dohode o celom predmete konania. Takto zastavenie konania zavinila žalobkyňa. Keďže nebolo meritórne rozhodované o všetkých nárokoch žalobkyne, nie je možné vyvodit' záver, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie sa žalovaného.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že na vydanie vecí vyzvala žalovaného listom, ktorý bol doručený žalovanému dňa 8.2.2011, avšak bezúspešne, preto bola nútená podať na súd žalobu o vydanie vecí. Poukázala na vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom navrhol žalobu zamietnuť s tým, že neuznáva v plnom rozsahu návrh žalobkyne na vydanie hnutelných vecí. Až na pojednávaní vo veci samej sa podarilo so žalovaným dohodnúť tak, že žalovaný umožnil žalobkyni odniesť hnutelné veci okrem počítača, vkladnej knižky a kladky za prítomnosti svedkov. Toto sa zrealizovalo dňa 5.11.2012. Ohľadne ďalších vecí žalobkyňa už nechcela v súdnom konaní pokračovať, preto zobrala žalobu o vydanie vecí v celom rozsahu späť. Poukázala na agresívnu povahu žalovaného, ako aj na jej fyzické napadnutie žalovaným dňa 25.2.2012, kedy jej spôsobil aj ťažké ublíženie na zdraví, ako aj na zákaz styku s maloletou Sofiou, práve pre jeho agresívnu povahu. Aj z týchto dôvodov žalobkyňa po vydaní vecí upustila od vydania počítača, vkladnej knižky a kladky, keďže sa obávala ďalšieho fyzického násillia. Takisto z dôvodnej obavy fyzického násillia si neuplatnila ani trovy prvostupňového konania, ktoré si uplatňuje týmto podaním vo výške 103,35 € a zároveň si uplatnila aj trovy odvolacieho konania v sume 24,40 €. Navrhla teda napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd zaviazže žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 103,35 € ako aj trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods.2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods.1, 3 O.s.p., teda preskúmal uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania účastníkov, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutom výroku o trovách prvostupňového konania vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

V prípade zastavenia konania súd rozhoduje o trovách konania v zmysle ust. § 146 Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Ustanovenie § 146 ods. 1 O.s.p. uvádza prípady, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov a keď ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide o prípady, keď neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania.

V zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania, nemá zásadne žiadny z účastníkov právo na náhradu trov podľa jeho výsledku. Iba výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania.

Citované ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotí podľa procesného výsledku a zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi. Ak však návrh je podaný dôvodne a k jeho späťvzatiu došlo pre správanie sa odporcu, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

V prejednávanej veci rozhodol súd prvého stupňa vecne správne, pokiaľ vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktorý výrok zodpovedá zneniu ust. § 146 ods.1 písm.c/ O.s.p.

Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že žaloba bola podaná dôvodne, keďže k dohode o vydaní vecí vo vlastníctve žalobkyne medzi účastníkmi konania pred podaním žaloby na súd nedošlo a k jej späťvzatiu došlo po tom, čo účastníci počas súdneho konania uzavreli mimosúdnu dohodu.

Za tohto stavu je možné konštatovať, že obaja účastníci rovnakou mierou zavinili zastavenie konania vzhľadom na uzavretie mimosúdnej dohody o vydaní vecí, ktorú aj realizovali a nie je možné uzavrieť, že zastavenie konania zavinil výlučne niektorý z účastníkov.

Za tejto situácie by bolo v rozpore so zásadou spravodlivosti, ak by niektorý z účastníkov mal znášať trovy konania druhého účastníka.

Keďže obaja účastníci procesne zavinili zastavenie konania rovnakou mierou, žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku ako vecne správne podľa ust. § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil, aj keď z iných dôvodov, než uvádzaných súdom prvého stupňa.

Pokiaľ si žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uplatnila náhradu trov prvostupňového konania, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa nepodala v zákonnej lehote odvolanie proti vyššie uvedenému uzneseniu, v ktorom by žiadala priznať náhradu trov prvostupňového konania. Vzhľadom na zásadu platnú v odvolacom konaní - reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu), v zmysle ktorej nemožno rozhodnúť v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal, teda nebolo možné rozhodnúť v neprospech žalovaného ako odvolateľa a zaviazat ho na náhradu trov konania žalobkyni za situácie, že žalobkyňa sama odvolanie nepodala a nežiadala priznať náhradu trov konania. Žalobkyňa však rovnako ako žalovaný ani nemá právo na náhradu trov konania z dôvodov, ako boli vyššie uvedené.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania účastníkov ako vecne správne podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania a je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania žalobkyni, ktoré pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 8,30 € podľa § 14 ods.3 písm.b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z., teda vo výške 1/2-ice základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, z režijného paušálu za tento úkon vo výške 7,81 €, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 16,11 €.

V zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. je žalovaný povinný zaplatiť trovy odvolacieho konania na účet právnej zástupkyne žalobkyne N.. R. K., vedený v Č., Z..G.. M., č.ú. XXXXXXXXXXXXX/XXXX.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods.9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.